

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.5.2006
KOM(2006) 244 endelig

2006/0084 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af
Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)**

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2006) 638 }

DA

DA

BEGRUNDELSE

Begrundelse og formål

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) blev oprettet i 1999. De retlige rammer for kontorets virksomhed er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets¹ forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999², som definerer de særlige vilkår for interne og eksterne undersøgelser, der foretages af OLAF, og Kommissionens afgørelse nr. 1999/352 (EF, EKSF, Euratom) af 28. april 1999³ om oprettelse af kontoret.

I april 2003 godkendte Kommissionen den første evaluering af OLAF's aktiviteter⁴, som indeholdt en række henstillinger om at styrke kontorets aktiviteter yderligere. Kommissionen konkluderede, at synergier og kontorets institutionelle situation (tjenestegren i Kommissionen med en funktionel uafhængighed) kan fungere, men at det var nødvendigt at forbedre effektiviteten og samarbejdet med medlemsstaterne. Europa-Parlamentet så positivt på Kommissionens ønske om at ville fremsætte dertil svarende lovforslag⁵.

I februar 2004 vedtog Kommissionen forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999⁶. Formålet var at styrke de processuelle rettigheder for personer, at sikre en bedre kontrol af undersøgelsernes varighed og at forbedre informationsudvekslingen mellem kontoret og de berørte institutioner samt effektiviteten i de operationelle aktiviteter. Inden Europa-Parlamentet og Rådet gik i gang med at behandle disse forslag, bad de om at få en supplerende evaluering af kontorets indsats. Det er derfor Revisionsretten har udarbejdet en særberetning⁷ om forvaltningen af OLAF, som indeholder en række henstillinger og en udtalelse om de i februar 2004 foreslåede ændringer⁸. Revisionsretten konstaterer, at den nuværende struktur i kontoret, som er en af Kommissionens tjenestegrene med en funktionel uafhængighed, er tilfredsstillende. Retten anbefaler dog en ekstra indsats, for at kontoret kan blive mere effektivt, især med hensyn til forvaltning af undersøgelserne og varigheden heraf, samarbejdet med de nationale myndigheder og koncentrationen om væsentlige opgaver og om Overvågningsudvalgets kompetencer.

¹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

² EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

³ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

⁴ KOM(2003) 154 endelig.

⁵ Beslutning af 4. november 2003 om evaluering af OLAF's (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig) aktiviteter; KOM(2003) 154 – 2002/2237 (INI). Beslutning af 29. januar 2004 om de foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at efterkomme bemærkningerne til decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2001; KOM(2003) 651 - C5-0536/2003 – 2003/2200 (DEC).

⁶ KOM(2004) 103 og 104.

⁷ Særberetning nr. 1/2005 (EUT C 202 af 18.8.2005, s. 1), godkendt af Rådet i konklusionerne fra 8. november 2005.

⁸ Udtalelse 6/2005; EUT C 202 af 18.8.2005, s. 33.

I juli 2005 foretog Budgetkontroludvalget en offentlig høring i Europa-Parlamentet om styrkelsen af OLAF. Til stede var blandt andet næstformændene Siim Kallas og Franco Frattini, repræsentanter for Revisionsretten og Domstolen og fremtrædende eksperter. Under høringen understregede Siim Kallas, at det var vigtigt at få indført en politisk styring af OLAF's undersøgelser af svig og samtidig sikre, at resultatet af undersøgelserne forbliver fortrolige. Efter den offentlige høring kunne det konkluderes, at kontorets nuværende institutionelle struktur ikke var til skade for OLAF's uafhængighed, at retten til at forsvare sig skulle styrkes, og at kontrolfunktionen skulle undersøges.

Nærværende forslag er en opfølgning af disse konklusioner. Det, der blev foreslået i 2004, er medtaget, og der er tilføjet andre ting. I lyset af konklusionerne fra evalueringen, Revisionsrettens resultater og den offentlige høring berører forslaget ikke kontorets institutionelle struktur og sigter udelukkende mod at forbedre dets funktion inden for de eksisterende rammer. I betragtning af omfanget af de indførte ændringer erstatter nærværende forslag forslaget fra 10. februar 2004, som er trukket tilbage.

Ved at gøre styringen bedre, indføre en høringskonsulent og præcisere, hvilke informationer der skal udveksles mellem OLAF og de berørte institutioner, organer, kontorer eller agenturer, kan der skabes den rette balance mellem uafhængighed og kontrol.

Samtidig med dette forslag er der udarbejdet et udkast til en intern kommissionsbeslutning af Kommissionens tjenestegrene, som Kollegiet har taget ad notam, og som vil blive meddelt den lovgivende instans til orientering og illustration. Denne del vil omfatte mere detaljerede foranstaltninger og regler om anvendelse af de nye bestemmelser i forordning (EF) nr. 1073/1999. Den vil skulle tilpasses senere, så den vil komme til at svare til den endelige tekst til hovedforordningen som skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet. Det samme vil om nødvendigt skulle ske med den interinstitutionelle aftale, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 25. maj 1999. Andre aspekter af OLAF's samarbejde med institutionerne og tjenestegrenene vil blive taget op senere.

Forslaget dækker i hovedtrækkene følgende vigtige elementer:

Styring, samarbejde mellem institutionerne og Overvågningsudvalget

Under høringen i juli 2005 blev der stillet spørgsmål ved Overvågningsudvalgets nye rolle, som den var blevet foreslået af Kommissionen i februar 2004. Kommissionen mener desuden, at der er behov for politisk styring af prioriteringen i forbindelse med undersøgelsesaktiviteter. Det vil være hensigtsmæssigt at se på forholdet mellem Overvågningsudvalget, kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne eller agenturerne og indføre et mere snævert samarbejde.

Med henblik herpå foreslår Kommissionen, at Overvågningsudvalget mødes regelmæssigt eller efter anmodning med repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen som led i en struktureret dialog, uden at det dog skal gribe ind i selve forløbet af undersøgelserne. Dialogen kan også bruges til at drøfte fastlæggelsen af kontorets strategiske prioritering, dets arbejdsprogram og den årlige aktivitetsrapport fra nævnte udvalg og fra kontorets generaldirektør. Den strukturerede dialog har til formål at fungere som en politisk kontrol af undersøgelsesaktiviteterne og af kontorets og udvalgets effektivitet, at sørge for, at der opretholdes gode forbindelser mellem kontoret og EF-institutionerne, -organerne, -kontorerne eller agenturerne, især hvad angår videregivelse af oplysninger. Udvalget har i forbindelse med den strukturerede dialog til opgave at afgive udtalelser og fremsætte henstillinger, navnlig i forbindelse med udnævnelse af generaldirektøren for kontoret og i tilfælde af disciplinære sanktioner over for vedkommende.

Sikring af de implicerede personers rettigheder

Forslagene fra februar 2004 indeholdt processuelle garantier, som også er medtaget i nærværende forslag. Forslaget skal så vidt muligt harmonisere procedurene for interne og eksterne undersøgelser, således at behandlingen heraf kan forenkles og retssikkerheden kan styrkes.

Kommissionen foreslår, at der i forordningen indføres en udførlig bestemmelse om de processuelle garantier, der skal overholdes under de interne og eksterne undersøgelser. Disse garantier er baseret på og supplerer de bestemmelser, der findes i den interinstitutionelle aftale om interne undersøgelser (og de forskellige beslutninger til gennemførelse heraf) og i vedtægten og OLAF's håndbog. Ved at indarbejde dem i selve forordningen fås et ensartet sæt af grundlæggende garantier, der gælder for alle undersøgelser, som gennemføres af OLAF, interne såvel som eksterne. Der blev foreslået følgende ekstra garantier i februar 2004:

- bestemmelser om de oplysninger, som OLAF skal meddele forud for en samtale, og om udarbejdelse af referat af samtalen
- den berørtes ret til at blive bistået af en person efter eget valg under en samtale
- retten til ikke at anklage sig selv.

Disse garantier bør overholdes ikke blot inden udarbejdelsen af en afsluttende rapport, men også inden videregivelsen af oplysninger til de nationale myndigheder.

Styrkelse af kontrollen af undersøgelserne

Ud over at medtage detaljerede bestemmelser om processuelle garantier (artikel 7a), som gælder for interne og eksterne undersøgelser, forekommer det nødvendigt, at overholdelsen heraf sikres med en styrket kontrol, og at det skal være muligt at anmode om udtalelser. Kontrollen sikres af en høringskonsulent, som udøver sine funktioner i selve kontoret, men udelukkende under fuld uafhængighed. Vedkommendes uafhængighed er garanteret i artikel 14 i forslaget, blandt andet ved den rolle, som Overvågningsudvalget har i forbindelse med selve udnævnelsen. Ved kontrollen tages der hensyn til, at undersøgelserne er fortrolige, og til princippet om god forvaltning, tavshedspligt og databeskyttelse samt til såvel disciplinærmyndighedernes som retsmyndighedernes udøvelse af deres respektive beføjelser.

Den styrkede kontrol gælder for alle faser under forløbet af en intern eller ekstern undersøgelse og sikrer således, at der kun er en enkelt kontrolordning for samtlige de undersøgelsesaktiviteter, som kontoret gennemfører. Retsbetingelserne vedrørende høringskonsulentens udtalelser skal være fastsat i en intern beslutning fra Kommissionen. Høringskonsulentens funktion er en ekstra foranstaltning, som ikke skal træde i stedet for den af Fællesskabets retsinstanser foretagne domstolskontrol, men derimod styrke kontrolmekanismerne på forhånd.

Med de foreslåede bestemmelser indføres der en ny ordning, der gælder for undersøgelser af lang varighed. De institutioner, der "bliver berørt" af en undersøgelse, skal ligesom Overvågningsudvalget underrettes om høringskonsulentens udtalelse, når OLAF som følge af denne udtalelse beslutter at fortsætte undersøgelsen ud over tolv måneder. Kommissionen og Overvågningsudvalget skal have de statistiske og analytiske rapporter, som høringskonsulenten regelmæssigt udarbejder hvad angår varigheden af de interne og eksterne undersøgelser.

Så længe undersøgelsen er i gang, er undersøgelseskontrollen først og fremmest en hurtig kontrol inden for kontoret. Høringskonsulenten afgiver udtalelser om følgende:

- processuelle garantier som omhandlet i artikel 6, stk. 5 (rimelig undersøgelsesfrist), og artikel 7a i nærværende forordning på initiativ af eller efter anmodning fra enhver tjenestemand eller øvrig ansat i Fællesskabet eller enhver erhvervsdrivende, der er personligt impliceret i en igangværende undersøgelse. Der kan anmodes om en udtalelse, så længe undersøgelsen er i gang
- hvis varigheden af en undersøgelse overstiger tolv måneder, og hvis den efterfølgende forlænges ud over atten måneder efter anmodning fra kontorets generaldirektør; denne udtalelse meddeles de af undersøgelsen berørte institutioner, organer, kontoret eller agenturer samt Overvågningsudvalget
- hvis det bliver nødvendigt at udskyde en forpligtelse til at opfordre en person, der er personligt impliceret, i at udtale sig om alle de forhold, der berører vedkommende
- enhver anmodning fra kontorets generaldirektør, som vedrører kontrol af undersøgelsen, på et hvilket som helst tidspunkt i undersøgelsen.

På sidste trin i en undersøgelse giver de foreslåede bestemmelser en tjenestemand eller øvrig ansat i Fællesskabet eller enhver anden fysisk person eller en erhvervsdrivende, der er personligt impliceret i de forhold, der undersøges, ret til at få at vide af kontoret, hvilke konklusioner og henstillinger den afsluttende rapport over undersøgelsen indeholder; de tillader, at hvis den pågældende ikke mener, at de processuelle garantier er blevet respekteret under selve undersøgelsen, kan han anmode høringskonsulenten om en udtalelse. Til denne ret til at blive underrettet på sidste trin i undersøgelsen er knyttet en undtagelse for de tilfælde, hvor der kræves absolut fortrolighed for ikke at skade en strafferetlig opfølgning af undersøgelsen og samarbejdet mellem OLAF og politi- og domstolsmyndigheder.

Forbedring af informationsformidling

a) Mellem OLAF og de europæiske institutioner og organer

Det er af afgørende betydning, at der er bestemmelser om underretning af den berørte institution eller det berørte organ, hvis EU's institutioner skal kunne udøve deres politiske ansvar, når tjenestemænd mistænkes for at have begået strafbare handlinger, eller når det er nødvendigt med administrative tiltag for at beskytte Unionens interesser. I sådanne tilfælde skal OLAF underrette den berørte institution eller det berørte organ. Desuden bør den berørte institution, det berørte organ, kontor eller agentur underrettes om, at OLAF sender oplysninger til de retlige myndigheder. Bestemmelserne herom fra februar 2004 er overtaget i deres helhed.

Det er også legitimt, at ikke blot medlemsstaterne, men også Kommissionen som ansvarlig for beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser kan anmode om, at der indledes eksterne undersøgelser, bliver underrettet, når det viser sig nyttigt at træffe foranstaltninger til at sikre beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser under selve undersøgelsen, og bliver underrettet om resultatet af undersøgelse.

Det er ligeledes nødvendigt, at informationsudvekslingen mellem dels OLAF og dels Europol og Eurojust bliver udbygget af hensyn til en mere effektiv bekæmpelse af svig, korruption og alle andre ulovlige aktiviteter, der kan skade De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

b) Mellem OLAF og medlemsstaterne

Forslaget tager sigte på en yderligere styrkelse af det samarbejde, som OLAF og medlemsstaterne har omkring eksterne undersøgelser og informationsstrømmene. For alle undersøgelser indføres det, at kontoret skal underrettes om, hvad de nationale retslige myndigheder gør, når de modtager oplysninger under eller efter afslutningen af en af OLAF iværksat undersøgelse.

c) Mellem OLAF og anmeldere

Enhver person inden for en institution, et organ, et kontor eller et agentur, der giver kontoret oplysninger om tilfælde af svig eller uregelmæssigheder, vil blive underrettet om, hvorvidt der indledes en undersøgelse eller ej på grundlag af disse oplysninger.

Desuden kan alle, herunder også ovennævnte personer, efter anmodning blive underrettet af kontoret om afslutningen af en undersøgelse og i givet fald om fremsendelsen af den afsluttende undersøgelsesrapport til de kompetente myndigheder, forudsat at denne oplysning ikke er til skade for de berørte personers rettigheder, for undersøgelsens effektivitet og de videre skridt på foranledning heraf eller for hensynet til fortrolig behandling

Styrkelsen af OLAF's konkrete indsats

Der foreslås bestemmelser, som vil betyde, at OLAF kan koncentrere sig om prioriterede tiltag. Det er vigtigt at gøre det klart, at det er OLAF, der beslutter, om der skal indledes en undersøgelse eller ikke, og som beder de berørte myndigheder om at se på sager af mindre betydning, eller som ikke er prioriteret i undersøgelsen, og om at blive underrettet om, hvad de gør for at følge op på disse anmodninger.

Mere generelt bør det gøres klart, hvilke procedurer der gælder for indledning og afslutning af undersøgelser, og hvilke forbindelser der er mellem på den ene side de europæiske institutioners og organers interne foranstaltninger og på den anden side OLAF's undersøgelser. Så længe OLAF er i gang med en intern undersøgelse, må institutioner, organer, kontorer og agenturer ikke indlede parallelle undersøgelser.

Som tidligere er det OLAF, der beslutter, om der skal indledes en undersøgelse eller ej, under hensyntagen til prioritering og arbejdsprogram hvad angår undersøgelser samt til proportionalitetsprincippet. Kontorets funktionelle uafhængighed i forbindelse med undersøgelser vil fortsat blive respekteret fuldt ud og sikret af Overvågningsudvalget.

Forbedring af effektiviteten af OLAF's undersøgelser

I overensstemmelse med henstillingerne i evalueringsrapporten vedrørende de direkte udgifter foreslås det at tydeliggøre OLAF's undersøgelsesbeføjelser i forbindelse med eksterne undersøgelser vedrørende økonomiske aktører, der modtager fællesskabsmidler på grundlag af kontrakter eller støtteaftaler eller –beslutninger (direkte udgifter). Denne tydeliggørelse skal også tjene til at gøre OLAF's undersøgelser mere effektive hvad angår indirekte udgifter.

I forbindelse med gennemførelsen af eksterne undersøgelser bør OLAF have bedre adgang til de oplysninger, som de europæiske institutioner og organer er i besiddelse af. Der bør også sikres lettere adgang til informationer, som økonomiske aktører ligger inde med i forbindelse med gennemførelse af interne undersøgelser.

Beføjelser for kontorets generaldirektør

For at styrke generaldirektørens uafhængighed har det vist sig hensigtsmæssigt, at vedkommendes mandat ikke kan forlænges.

For at gøre det lettere at gennemføre den interinstitutionelle høringsprocedure indføres det, at det er Kommissionen, der udtaler sig i samråd med de repræsentanter for de andre institutioner, der mødes med Overvågningsudvalget som led i den strukturerede dialog.

Det indføres udtrykkeligt, at generaldirektøren har mulighed for ikke at videregive oplysninger til de nationale myndigheder om forhold, der i givet fald kan falde ind under strafferetten, når videregivelsen ikke er begrundet i hensyn til proportionalitet og effektivitet i sagens videre forløb. Overvågningsudvalget og høringskonsulenten underrettes om en sådan beslutning.

Tilsvarende retlige bestemmelser

Det bør bemærkes, at Kommissionen sideløbende hermed foreslår en ændring af forordning (Euratom) nr. 1074/1999, der udgør den retlige ramme for de undersøgelser, som OLAF gennemfører i henhold til den del af fællesskabsretten, der dækkes af Euratomtraktaten.

Retsgrundlag

Kommissionens forslag tager sigte på at ændre den eksisterende forordning (EF) nr. 1073/1999 og er derfor baseret på artikel 280 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Subsidiaritet og proportionalitet

Ændringsforordningen er fuldt ud forenelig med subsidiaritetsprincippet. Ligesom den oprindelige forordning (EF) nr. 1073/1999 indebærer nærværende ændringsforordning ikke nogen formindskelse af medlemsstaternes beføjelser og ansvar i forbindelse med vedtagelse af foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der er til skade for Fællesskabernes finansielle interesser. OLAF's handlemuligheder i forbindelse med eksterne undersøgelser afklares og styrkes kun punktuelt dér, hvor det i praksis har vist sig, at der er retlige lakuner i det nuværende system, og hvor kun en mere effektiv indsats fra OLAF's side kan sikre, at de gennemførte eksterne undersøgelser bliver pålidelige og brugbare for medlemsstaternes myndigheder. Desuden må de grundlæggende processuelle garantier udvides til også at omfatte eksterne undersøgelser, således at der bliver ensartede retlige rammer for alle de undersøgelser, som OLAF gennemfører. Hvis OLAF skal kunne arbejde effektivt inden for sikre retlige rammer, er det nødvendigt med klare regler om ovennævnte emner, som indgår i selve fællesskabsretten. De nævnte regler overholder således også proportionalitetsprincippet.

Grundlæggende rettigheder

Som bekræftet af Domstolen (dom af 10. juli 2003 i sag C-11/00 Kommissionen/BCE, præmis 139) er forordning (EF) nr. 1073/1999 allerede i sin oprindelige form udtryk for, at den lovgivende instans er fast besluttet på, at overdragelsen af beføjelser til OLAF skal ske under fuld overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Det forekommer hensigtsmæssigt at styrke processuelle garantier yderligere i forhold til de nuværende bestemmelser og lade dem gælde for alle undersøgelser, både interne og eksterne, som gennemføres af OLAF. Disse garantier overholder de grundlæggende rettigheder, der blandt andet er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og som endog går videre end det minimumsniveau for beskyttelse, der kræves i det pågældende charter.

Virkning for budgettet

Den til forslaget vedlagte finansieringsoversigt viser, at der ingen virkninger er for Fællesskabets budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

efter høring af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør opstilles klare regler, der bekræfter den primære kompetence, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (i det følgende benævnt ”kontoret”) har til at foretage interne undersøgelser, men som samtidig indfører mekanismer, der giver institutioner, organer, kontorer og agenturer mulighed for hurtigt at overtage efterforskningen i sager, hvor kontoret beslutter ikke at foretage sig noget.
- (2) Det bør gøres klart, at kontorets indledning af en undersøgelse er underlagt opportunitetsprincippet, hvilket betyder, at kontoret kan beslutte ikke at indlede en undersøgelse i mindre vigtige tilfælde og i tilfælde, der ikke indgår i den prioritering af undersøgelser, der årligt fastsættes af kontoret. Sådanne tilfælde bør fra nu af for interne undersøgelser vedkommende behandles af institutionerne og for eksterne undersøgelser vedkommende af de kompetente nationale myndigheder efter de i den enkelte medlemsstat gældende regler.
- (3) Det er nødvendigt, at kontoret pålægges en præcis forpligtelse til tidligt at underrette institutioner, organer, kontorer og agenturer om igangværende undersøgelser, hvis et medlem, en leder, en tjenestemand, en øvrig ansat eller et andet medlem af personalet er personligt impliceret i de forhold, der undersøges, eller hvor det kunne blive nødvendigt at træffe administrative foranstaltninger for at beskytte Unionens interesser.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

- (4) For at gøre kontorets undersøgelsesindsats mere effektiv bør man i lyset af de af institutionerne foretagne evalueringer af kontorets arbejde, blandt andet Kommissionens evalueringsrapport fra april 2003 og Revisionsrettens særberetning nr. 1/2005 om forvaltningen af kontoret, afklare visse aspekter og forbedre visse foranstaltninger, som kontoret kan træffe under gennemførelsen af sine undersøgelser. Kontoret bør således på dels kunne foretage den kontrol og inspektion, der er omhandlet i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder³, som led i interne undersøgelser og i tilfælde af svig i tilknytning til kontrakter vedrørende fællesskabsmidler, dels have adgang til de oplysninger, som institutioner, organer, kontorer og agenturer ligger inde med, i forbindelse med eksterne undersøgelser.
- (5) Det har af hensyn til retssikkerheden vist sig nødvendigt at afklare de processuelle garantier i forbindelse med kontorets undersøgelser, interne såvel som eksterne. Dette bør ikke berøre en mere omfattende beskyttelse, der eventuelt måtte følge af reglerne i traktaterne, af bestemmelserne i vedtægten og af gældende nationale bestemmelser.
- (6) For at øge retsbeskyttelsen af personer, der er genstand for en undersøgelse, bør en person, der er personligt impliceret, for så vidt andet ikke følger af artikel 90a i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og de beføjelser, som Domstolen for De Europæiske Fællesskaber har i henhold til traktaten, på sidste trin i en undersøgelse have ret til at få konklusionerne og henstillingerne i den afsluttende undersøgelsesrapport, og hvis den pågældende mener, at de processuelle garantier ikke er blevet overholdt i forhold til ham, bør han kunne anmode om en udtalelse fra den høringskonsulent, som indføres ved nærværende forordning.
- (7) Af hensyn til større åbenhed er det nødvendigt at sikre, at anmelderen bliver underrettet i passende omfang om den indledende beslutning om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, og, når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om det, om det endelige resultat af de foranstaltninger, der er truffet på grundlag af den pågældendes oplysninger.
- (8) Når forhold, der kan udgøre en strafbar handling, er fastslået i den afsluttende rapport i den interne undersøgelse, men det viser sig, at sagen ikke kan føre til domfældelse, f.eks. på grund af disse forholds karakter, fordi de ikke er særlig alvorlige, eller fordi de kun har forårsaget mindre økonomisk skade, bør kontorets generaldirektør sende den afsluttende rapport direkte til den berørte institution, det berørte organ, kontor eller agentur med henblik på en anden og mere hensigtsmæssig opfølgning. Generaldirektøren bør underrette Overvågningsudvalget og høringskonsulenten om enhver beslutning om ikke at sende den afsluttende rapport til de retslige myndigheder med en begrundelse herfor.
- (9) De erfaringer, der er gjort i praksis, har vist, at det kan være nyttigt at lade kontorets generaldirektør have mulighed for at uddelegere nogle af sine funktioner til en eller flere ansatte på kontoret i et skriftligt dokument, som fastsætter betingelserne for denne uddelegering og grænserne herfor.

³ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

- (10) Det har vist sig ønskeligt at styrke Overvågningsudvalgets kontrol, blandt andet af overholdelsen af videregivelsen af oplysninger mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne samt af udviklingen i anvendelsen af processuelle garantier og i undersøgelsernes varighed. Det er endvidere nødvendigt at etablere et samarbejde mellem Overvågningsudvalget og Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, således at Overvågningsudvalget kan mødes med repræsentanter for disse institutioner som led i en struktureret dialog, uden at det berører udvalgsmedlemmernes uafhængige stilling.
- (11) For at styrke den fulde uafhængighed, ledelsen af kontoret har i sit hverv, bør generaldirektøren udpeges for en periode på syv år, som ikke kan forlænges.
- (12) For at styrke overholdelsen af de processuelle garantier bør det overdrages til en høringskonsulent at udtale sig i fuld uafhængighed, på eget initiativ eller efter anmodning om en udtalelse, om disse garantier og at afgive sin udtalelse i visse andre tilfælde, især efter anmodning fra en person, der er personligt impliceret.
- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁴.
- (14) Forordning (EF) nr. 1073/1999 bør derfor ændres.
- (15) Ved nærværende forordning afklares og styrkes kontorets handlemuligheder i forbindelse med eksterne undersøgelser kun på enkelte punkter, hvor det har vist sig, at der er retlige lakuner i det nuværende system, og hvor det kun kan sikres, at de eksterne undersøgelser bliver pålidelige og brugbare for medlemsstaternes myndigheder, gennem en mere effektiv indsats fra kontorets side. Desuden må de processuelle garantier udvides til også at omfatte eksterne undersøgelser, således at der bliver ensartede retlige rammer for alle kontorets undersøgelser. Denne forordning overholder fuldt ud subsidiaritetsprincippet som omhandlet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (16) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 47 og 48 heri,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1073/1999 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3 affattes således:

⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

”Artikel 3
Eksterne undersøgelser

1. Kontoret udøver den beføjelse, der er tillagt Kommissionen ved forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 til at foretage kontrol og inspektion på stedet i medlemsstaterne og i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med gældende aftaler.

Som led i sin undersøgelsesfunktion foretager kontoret kontrol og inspektion i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og til reglerne for de enkelte sektorer nævnt i artikel 9, stk. 2, i den pågældende forordning, i medlemsstaterne og i tredjelande i overensstemmelse med gældende samarbejdsaftaler.

2. For at fastslå, om der foreligger svig, bestikkelse eller anden ulovlig aktivitet som omhandlet i artikel 1 i forbindelse med en støtteaftale, en støtteafgørelse eller en kontrakt om fællesskabsfinansiering, kan kontoret efter bestemmelserne i forordning (Euratom, EU) nr. 2185/96 foretage kontrol på stedet hos erhvervsvirksomheder, der er berørt af en sådan finansiering.
3. Under en ekstern undersøgelse kan kontoret i det omfang, det er strengt nødvendigt for at kunne fastslå, om der foreligger svig, bestikkelse eller anden ulovlig aktivitet som omhandlet i artikel 1, få adgang til de relevante oplysninger, som institutioner, organer, kontorer eller agenturer er i besiddelse af vedrørende de forhold, der er genstand for undersøgelsen. Artikel 4, stk. 2 og 4, finder herved anvendelse.
4. Når kontoret, inden der indledes en undersøgelse, råder over oplysninger, der giver anledning til formodning om, at der foreligger svig, bestikkelse eller anden ulovlig aktivitet som nævnt i artikel 1, kan kontorets generaldirektør underrette de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater herom, og disse foretager, uden at det berører reglerne for de enkelte sektorer, en passende opfølgning og foranstalter eventuelt undersøgelser i overensstemmelse med gældende national ret, hvori kontorets ansatte kan deltage. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater underretter kontorets generaldirektør om de resultater, der er opnået på grundlag af disse oplysninger.”

2) Artikel 4 ændres således:

- a) Stk. 3 affattes således:

”3. Efter bestemmelserne i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 kan kontoret foretage kontrol på stedet hos erhvervsdrivende for at få adgang til oplysninger af relevans for de forhold, som er genstand for den interne undersøgelse.”

- b) Stk. 5 ophæves.

3) Artikel 5 affattes således:

”Artikel 5

Indledning af undersøgelser

1. Kontoret kan indlede en undersøgelse, når der er en tilstrækkeligt begrundet mistanke om, at der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige handlinger som nævnt i artikel 1. Når der træffes beslutning om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, skal der tages hensyn til, hvad der prioriteres i kontorets politik på undersøgelsesområdet og dets arbejdsprogram for undersøgelser som fastsat i henhold til artikel 11a og artikel 12, stk. 5. Ved denne beslutning skal der ligeledes tages hensyn til, at kontorets ressourcer skal anvendes effektivt, og at de midler, der sættes ind, skal stå i et rimeligt forhold til formålet.
2. Eksterne undersøgelser indledes på grundlag af en beslutning truffet af kontorets generaldirektør, som handler på eget initiativ eller efter anmodning fra en berørt medlemsstat eller fra Kommissionen.

De interne undersøgelser indledes på grundlag af en beslutning truffet af kontorets generaldirektør, som handler på eget initiativ eller på grundlag af en anmodning fra en institution eller fra det organ, kontor eller agentur, hvor undersøgelsen skal foretages.

Så længe kontoret foretager en intern undersøgelse i henhold til nærværende forordning, kan institutioner, organer, kontorer og agenturer ikke indlede en parallel administrativ undersøgelse af de samme forhold.

3. Når en institution, et organ, et kontor eller et agentur påtænker at indlede en undersøgelse i medfør af deres administrative beføjelser, anmoder den eller det kontoret om at oplyse, om de pågældende forhold allerede er genstand for en intern undersøgelse. Kontoret meddeler senest 15 arbejdsdage efter at have fået denne anmodning, om der allerede er indledt en undersøgelse, eller om kontoret påtænker at indlede en undersøgelse i medfør af stk. 4. Hvis der ikke bliver givet noget svar, anses dette for kontorets beslutning om ikke at indlede en intern undersøgelse.
4. Beslutningen om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, træffes senest to måneder efter, at kontoret har modtaget en anmodning som omhandlet i stk. 2 eller 3. Beslutningen meddeles straks den institution, det organ, det kontor, det agentur eller den medlemsstat, der har fremsat anmodningen. En beslutning om ikke at indlede en undersøgelse skal begrundes.

Når en tjenestemand eller anden ansat i en institution, et organ, et kontor eller et agentur, der handler i overensstemmelse med artikel 22a i vedtægten eller med tilsvarende bestemmelser i ordningen for øvrige ansatte, giver kontoret oplysninger om en mistanke om svig eller uregelmæssigheder, giver kontoret den pågældende meddelelse om, hvorvidt det har besluttet at indlede en undersøgelse af de pågældende forhold.

5. Hvis kontoret beslutter ikke at indlede en intern undersøgelse ud fra overvejelser om det hensigtsmæssige heri eller ud fra prioriteringen på undersøgelsesområdet, sender det straks de foreliggende oplysninger til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, således at der kan træffes de rette foranstaltninger i henhold til de gældende regler. Kontoret træffer eventuelt aftale med institutionen, organet, organismen eller agenturet om egnede foranstaltninger til beskyttelse af informationskilden, og anmoder, hvis det er nødvendigt, om at blive underrettet om, hvordan det bliver fulgt op.

Hvis kontoret beslutter ikke at indlede en ekstern undersøgelse ud fra overvejelser om det hensigtsmæssige heri eller ud fra prioriteringen på undersøgelsesområdet, finder artikel 3, stk. 4, anvendelse.”

4) Artikel 6 ændres således:

- a) I stk. 1 ændres ordet ”direktør” til ”generaldirektør”, og i stk. 3 ændres ordet ”direktøren” til ”generaldirektøren”.

- b) Som stk. 5a indsættes:

”5 a. Når efterforskningen viser, at et medlem, en leder, en tjenestemand, en øvrig ansat eller en anden person ansat i en institution, et organ, et kontor eller et agentur muligvis er impliceret, eller at det kan være hensigtsmæssigt at træffe retsbevarende eller administrative foranstaltninger for at beskytte Unionens interesser, underrettes institutionen, organet, kontoret eller agenturet om den igangværende undersøgelse. Der skal herunder gives følgende oplysninger:

- a) navnet på den eller de personer, som er genstand for undersøgelsen, og et resumé af de pågældende forhold
- b) alle oplysninger, der vil kunne hjælpe institutionen, organet, kontoret eller agenturet med at beslutte, om det er hensigtsmæssigt at træffe retsbevarende eller administrative foranstaltninger for at beskytte Unionens interesser
- c) eventuelt særlige forholdsregler vedrørende fortrolig behandling, hvis sådanne anbefales.

Institutionen, organet, kontoret eller agenturet beslutter i givet fald, om det er hensigtsmæssigt at træffe eventuelle retsbevarende eller administrative foranstaltninger, under hensyntagen til, at der bør sikres en effektiv gennemførelse af undersøgelsen, og til de særlige forholdsregler vedrørende fortrolig behandling, som kontoret har anbefalet.”

- c) Som stk. 7 indsættes:

”7. Når det viser sig, at en undersøgelse ikke kan afsluttes inden for en frist på tolv måneder, efter at den er indledt, kan kontorets generaldirektør beslutte at forlænge denne frist med indtil seks måneder. Inden denne

beslutning træffes, anmoder han den i artikel 14 omhandlede høringskonsulent om en udtalelse. Høringskonsulenten fremsender inden femten arbejdsdage en udtalelse til kontorets generaldirektør, hvori han tager stilling til, om den igangværende undersøgelse opfylder artikel 6, stk. 5, og til den af kontorets generaldirektør anførte begrundelse for forlængelsen, og han fremsætter i givet fald anbefalinger til undersøgelsens videre forløb. Høringskonsulenten sender en kopi af sin udtalelse til generalsekretæren for den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur og til Overvågningsudvalget.

Beslutning om forlængelse kan om nødvendigt træffes flere gange på de samme betingelser.”

5) Som artikel 7a og 7b indsættes:

”Artikel 7a

Garantier under proceduren

1. Kontoret foretager sine undersøgelser med henblik på at fremskaffe såvel belastende som diskulperende oplysninger.
2. Hvis en undersøgelse viser, at et medlem, en leder, en tjenestemand, en øvrig ansat eller en person ansat i en institution, et organ, et kontor eller et agentur eller en erhvervsvirksomhed muligvis er impliceret i en sag, bliver den pågældende underrettet herom, for så vidt som det ikke skader gennemførelsen af undersøgelsen.

Under alle omstændigheder må der ikke efter afslutningen af en undersøgelse drages konklusioner, der vedrører en fysisk eller juridisk person ved navns nævnelse, uden at den deri personligt implicerede person har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til de forhold, der vedrører ham. Der skal i opfordringen til den pågældende om at udtale sig gives et resumé af disse forhold. Den pågældende kan bistås af en person efter eget valg. En person, der er personligt impliceret, har ret til at udtrykke sig på et af Fællesskabets officielle sprog efter eget valg; tjenestemænd eller øvrige ansatte i Fællesskaberne kan dog opfordres til at udtrykke sig på et af Fællesskabets officielle sprog, som de behersker indgående. En person, der er personligt impliceret, har ret til ikke at inkriminere sig selv.

I tilfælde, hvor absolut hemmeligholdelse er nødvendig af hensyn til undersøgelsen, og som indebærer, at der anvendes efterforskningsprocedurer henhørende under en national retslig myndigheds kompetence, og i tilfælde af en ekstern undersøgelse under en kompetent national myndighed kan kontorets generaldirektør beslutte at udsætte opfyldelsen af forpligtelsen til at opfordre den personligt implicerede person til at fremsætte sine bemærkninger. Dette meddeles i forvejen høringskonsulenten, som afgiver en udtalelse i medfør af artikel 14, stk. 3. I interne undersøgelser træffer kontorets generaldirektør denne beslutning i forståelse med den institution, det organ, det kontor eller det agentur, som den pågældende person tilhører.

3. Indkaldelse af vidner og personligt implicerede personer, jf. stk. 2, til samtale skal sendes med et varsel på mindst otte arbejdsdage; denne frist kan afkortes med samtykke fra den person, der skal høres. Indkaldelsen indeholder blandt andet en liste over den hørte persons rettigheder. Kontoret udarbejder et referat af samtalen og giver den hørte person adgang til det, for at vedkommende kan godkende referatet eller fremsætte bemærkninger hertil.

Hvis det under samtalen viser sig, at den hørte person kan være impliceret i de forhold, der undersøges, finder procedurereglerne i stk. 2 straks anvendelse.

4. De i denne artikel omhandlede processuelle garantier finder anvendelse, uden at dette griber ind i:
 - a) en mere omfattende beskyttelse, der måtte følge af traktatens regler og af gældende nationale bestemmelser
 - b) rettigheder og forpligtelser i henhold til vedtægten.

Artikel 7b

Underretning om indstilling af undersøgelsen

Hvis der efter en undersøgelse ikke foreligger nogen belastende beviser mod et medlem, en leder, en tjenestemand, en øvrig ansat eller en anden person ansat i en institution, et organ, et kontor eller et agentur eller med hensyn til en erhvervsdrivende, indstilles undersøgelsen af den pågældende efter beslutning truffet af kontorets generaldirektør, der skriftligt underretter den pågældende og i givet fald dennes institution, organ, kontor eller agentur herom.”

- 6) Artikel 8, stk. 3 og 4, affattes således:

- ” 3. Kontoret overholder fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, navnlig bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001(*).
4. Kontorets generaldirektør sørger for, at bestemmelserne i denne artikel samt i traktatens artikel 287 anvendes.

(*) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.”

- 7) Som artikel 8a indsættes:

”Artikel 8a

Fremsendelse af den afsluttende rapport efter afslutningen af undersøgelsen

Inden den afsluttende undersøgelsesrapport fremsendes til de berørte institutioner, organer, kontorer eller agenturer eller til de berørte medlemsstats kompetente myndigheder, fremsender kontoret rapportens konklusioner og henstillinger til den person, der er personligt impliceret i de forhold, der er genstand for en intern eller ekstern undersøgelse.

Kontorets generaldirektør kan beslutte at undlade at fremsende rapporten som fastsat i stk. 1, men kun i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at opretholde fuldstændig hemmeligholdelse og at foretage efterforskning under en national retslig myndigheds kompetence. I tilfælde af en intern undersøgelse træffer han denne beslutning med samtykke fra den institution, det organ, det kontor eller det agentur, som den berørte person tilhører.

Når en person, der er personligt impliceret, mener, at de processuelle garantier i artikel 6, stk. 5, og artikel 7a er blevet tilsidesat på en måde, som har kunnet indvirke på konklusionerne af undersøgelsen, kan den pågældende inden ti arbejdsdage regnet fra modtagelsen af konklusionerne i den afsluttende rapport, bede høringskonsulenten om en udtalelse.”

8) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

”1. Ved afslutningen af en undersøgelse foretaget af kontoret udarbejder dette under generaldirektørens myndighed en afsluttende rapport, som blandt andet skal indeholde en oversigt over forløbet af proceduren, retsgrundlaget, de konstaterede faktiske forhold og den juridiske vurdering heraf, eventuelt det økonomiske tab og konklusionerne af undersøgelsen, herunder henstillinger om, hvilke videre skridt der bør tages.”

b) Stk. 3 affattes således:

”3. Den rapport, der udarbejdes efter en ekstern undersøgelse, og alle relevante dokumenter vedrørende undersøgelsen sendes til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder i overensstemmelse med reglerne for eksterne undersøgelser og til Kommissionen. For så vidt det ikke er i strid med national ret, underretter de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater kontorets generaldirektør om, hvilke videre skridt der er taget på foranledning af de undersøgelsesrapporter, de har fået tilsendt.”

c) Som stk. 3a indsættes:

”3a. Når den rapport, der udarbejdes efter en intern undersøgelse viser, at der er forhold, der kan give grundlag for at rejse tiltale, sendes den afsluttende rapport til de retslige myndigheder i den berørte medlemsstat. Kontorets generaldirektør kan dog beslutte ikke at sende denne afsluttende rapport til de retslige myndigheder, når han finder, at der blandt andet under hensyn til forholdenes karakter, til, at de ikke er alvorlige, eller til, at de kun har forårsaget mindre økonomisk skade, vil kunne tages mere hensigtsmæssige skridt til opfølgning gennem interne foranstaltninger. Under alle omstændigheder sender han den afsluttende rapport til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur i henhold til stk. 4. Høringskonsulenten og Overvågningsudvalget underrettes om beslutninger om ikke at fremsende den afsluttende rapport til de retslige myndigheder samt begrundelsen herfor.”

d) Som stk. 5 indsættes:

”5. En anmelder, som har givet kontoret oplysninger om mistanke om svig eller uregelmæssigheder, kan, hvis han anmoder om det, af kontoret få oplysninger om, at en undersøgelse er blevet afsluttet, og i givet fald om, at der er fremsendt en afsluttende rapport til de kompetente myndigheder. Kontoret kan dog afslå anmodningen, når det finder, at anmodningen vil kunne være til skade for de berørte personers rettigheder, for undersøgelsens effektivitet og de videre skridt, der træffes på foranledning heraf, eller for hensynet til fortrolig behandling.”

9) Artikel 10 affattes således:

”Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem kontoret og de nationale myndigheder i medlemsstaterne

1. Med forbehold af artikel 8 og 9 i nærværende forordning og bestemmelserne i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 kan kontoret når som helst fremsende oplysninger, som er fremkommet under eksterne undersøgelser, til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder.
2. Med forbehold af artikel 8 og 9 fremsender kontorets generaldirektør under igangværende interne undersøgelser til de retslige myndigheder i den berørte medlemsstat kontorets oplysninger om forhold, som kræver, at der anvendes efterforskningsprocedurer, som henhører under en national retslig myndigheds kompetence, eller som på grund af forholdenes grovhed, kræver omgående strafferetlig forfølgning. Generaldirektøren underretter da på forhånd den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur. De fremsendte oplysninger skal blandt andet omfatte navnet på den i undersøgelsen implicerede person, et resumé af de konstaterede faktiske forhold, den foreløbige juridiske vurdering og det eventuelle økonomiske tab.

Inden fremsendelsen af de i første afsnit nævnte oplysninger giver kontoret den i undersøgelsen implicerede person lejlighed til at udtale sig om de faktiske forhold, der vedrører ham eller hende, på de betingelser og vilkår, der er fastsat i artikel 7a, stk. 2, andet og tredje afsnit.

3. Såfremt national ret ikke er til hinder herfor, underretter de kompetente myndigheder, herunder de retslige myndigheder, i den berørte medlemsstat hurtigst muligt kontorets generaldirektør om, hvilke videre skridt der er blevet taget på foranledning af de hvordan de oplysninger, de har fået tilsendt i henhold til denne artikel.”

10) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

”1. Overvågningsudvalget styrker kontorets uafhængighed ved hjælp af regelmæssig kontrol af udøvelsen af undersøgelsesfunktionen.

Overvågningsudvalget sørger for, at reglerne for fremsendelse af oplysninger mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne eller agenturerne overholdes.

Overvågningsudvalget holder øje med udviklingen i anvendelsen af de processuelle garantier og i undersøgelsernes varighed på grundlag af de periodiske statistikker, som kontorets generaldirektør forelægger, og af de udtalelser og regelmæssige analytiske rapporter, der udarbejdes på disse områder af høringskonsulenten i nært samarbejde med kontorets generaldirektør.

Overvågningsudvalget afgiver udtalelser til kontorets generaldirektør på eget initiativ eller efter anmodning fra sidstnævnte eller fra en institution, et organ, et kontor eller et agentur, uden dog at gribe ind i afviklingen af igangværende undersøgelser. Ansøgeren får udleveret en kopi af disse oplysninger.”

b) Stk. 7 og 8 affattes således:

”7. Generaldirektøren for kontoret sender hvert år Overvågningsudvalget kontorets arbejdsprogram for undersøgelser. Generaldirektøren underretter regelmæssigt udvalget om kontorets arbejde, om udøvelsen af undersøgelsesfunktionen og om de videre skridt, der er taget på foranledning af undersøgelserne.

Generaldirektøren for kontoret underretter Overvågningsudvalget om:

- a) de tilfælde, hvor den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur ikke har taget videre skridt på foranledning af generaldirektørens henstillinger
- b) de tilfælde, hvor der er fremsendt oplysninger til en medlemsstats retslige myndigheder.

8. Overvågningsudvalget afgiver en aktivitetsrapport mindst en gang om året blandt andet vedrørende anvendelsen af de processuelle garantier og undersøgelsernes varighed; disse rapporter sendes til institutionerne. Udvalget kan forelægge rapporter om resultatet og om de videre skridt, der er taget på foranledning af kontorets undersøgelser, for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.”

11) Som artikel 11a indsættes:

” Artikel 11a

Struktureret dialog med institutionerne

Overvågningsudvalget mødes mindst to gange om året og efter anmodning fra en af institutionerne med en repræsentant, der er udpeget af henholdsvis Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som led i en struktureret dialog på politisk niveau med det formål at udarbejde fælles retningslinjer.

Den strukturerede dialog vedrører kontorets udøvelse af undersøgelsesfunktionen og navnlig:

- a) Overvågningsudvalgets årlige aktivitetsrapport og kontorets generaldirektørs rapport
- b) kontorets arbejdsprogram for undersøgelser
- c) forhold angående prioriteringen i kontorets politik på undersøgelsesområdet
- d) fremme af et godt forhold mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne eller agenturerne
- e) effektiviteten af kontorets arbejde på undersøgelsesområdet og af Overvågningsudvalgets arbejde.

Den strukturerede dialog kan ikke gribe ind i forløbet af undersøgelserne.

Kontoret foretager en passende opfølgning af de udtalelser, der bliver fremsat under den strukturerede dialog.”

12) Artikel 12 ændres således:

- a) Overskriften og stk. 1 affattes således:

”Artikel 12
Generaldirektøren

1. Efter samråd med repræsentanterne for de andre institutioner under et møde med Overvågningsudvalget som led i den strukturerede dialog udnævner Kommissionen generaldirektøren for kontoret for en syvårig periode, som ikke kan forlænges. Samrådet foretages på grundlag af en liste over kandidater, som Kommissionen opstiller efter indkaldelse af ansøgninger.”
- b) Stk. 2 ophæves.
- c) I stk. 3 ændres ordet "direktøren" til "generaldirektøren".
- d) Stk. 4 affattes således:
 - « 4. Inden der træffes beslutning om en disciplinærsag mod generaldirektøren hører Kommissionen Overvågningsudvalget under et møde med repræsentanterne for de andre institutioner som led i den strukturerede dialog.

Foranstaltninger vedrørende disciplinære sanktioner over for generaldirektøren skal træffes i form af begrundede afgørelser, som sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Overvågningsudvalget til orientering.”

e) Som stk. 5 og 6 indsættes:

- « 5. Generaldirektøren fastlægger hvert år efter at have indhentet udtalelse fra Overvågningsudvalget kontorets arbejdsprogram for undersøgelser og prioriteringen i kontorets politik på undersøgelsesområdet.
6. Generaldirektøren kan uddelegere udøvelsen af sine funktioner i henhold til artikel 5, artikel 6, stk. 3, artikel 7b og artikel 10, stk. 2, til en eller flere af kontorets ansatte ved et skriftligt dokument på de betingelser og med de begrænsninger, generaldirektøren fastsætter.”

13) Artikel 13 affattes således:

”Artikel 13
Finansiering

Bevillingerne til kontoret, hvis samlede beløb opføres under en særlig budgetpost inden for den sektion af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som vedrører Kommissionen, skal opføres i detaljer i et bilag til denne sektion.

Oversigten over kontorets personale skal vedlægges som bilag til oversigten over Kommissionens personale.”

14) Artikel 14 affattes således:

”Artikel 14
Høringskonsulent

1. Kontorets generaldirektør udnævner på forslag af Overvågningsudvalget en høringskonsulent for en periode på fem år, som ikke kan forlænges. Overvågningsudvalget udarbejder sit forslag på grundlag af en liste over flere kandidater, der er udvalgt efter en indkaldelse af ansøgninger.
2. Høringskonsulenten udøver sine funktioner i fuld uafhængighed. Under udførelsen af sit hverv hverken søger eller modtager han instrukser fra andre. Inden for kontoret påtager han sig ingen andre opgaver end dem, der vedrører overholdelse af procedurerne. Inden der træffes beslutning om en disciplinærsag mod høringskonsulenten, hører kontorets generaldirektør Overvågningsudvalget.
3. Enhver, der er personligt impliceret i en undersøgelse, kan anmode høringskonsulenten om en udtalelse vedrørende de i artikel 6, stk. 5, og artikel 7a omhandlede processuelle garantier. Høringskonsulenten kan endvidere på eget initiativ afgive udtalelser herom.
4. Høringskonsulenten anmodes af generaldirektøren om en udtalelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 7, og artikel 7a, stk. 2, tredje afsnit. Desuden kan kontorets generaldirektør indbringe spørgsmål for høringskonsulenten angående kontrol med undersøgelserne.

5. Høringskonsulenten aflægger regelmæssigt rapport til Overvågningsudvalget om sit arbejde. Han forelægger udvalget og Kommissionen regelmæssige statistiske og analytiske rapporter om spørgsmål vedrørende undersøgelsesernes varighed og de processuelle garantier. Der kan ikke behandles enkeltsager, der er genstand for undersøgelse, i høringskonsulentens rapporter.”
- 15) Artikel 15 ophæves.
- 16) Som artikel 15a og artikel 15b indsættes:

”Artikel 15a
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne for anvendelse af de processuelle garantier i kontorets administrative undersøgelser som fastsat i denne forordning vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 15b, stk. 2.

Artikel 15b
Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 43 i forordning (EF) nr. 515/97(*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.”

Artikel 2

Bestemmelserne i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1073/1999, som ændret ved nærværende forordning, finder ikke anvendelse på kontorets generaldirektør, som bestrider stillingen ved nærværende forordnings ikrafttrædelse, og hvis mandat er blevet forlænget med fem år.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på [...] dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne

[...]

Formand

På Rådets vegne

[...]

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS BETEGNELSE

Ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 og (Euratom) nr. 1074/1999

2. ABM/ABB-RAMME (budgetforvaltning/opstilling efter aktivitet)

Politikområder og dermed forbundne aktiviteter:

24.01 Administrative udgifter på politikområdet bekæmpelse af svig

24.02 Bekæmpelse af svig

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. B/A-poster)):

24.010600.03.0100 Udgifter i forbindelse med opgaver udført af medlemmerne af Overvågningsudvalget

3.2. Foranstaltningens og de finansielle virkninger varighed:

Ikke tidsbegrænset. Ingen virkninger

3.3. Budgetoplysninger (*indsæt om nødvendigt flere rækker*):

Budgetpost	Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Kandidatlandenes deltagelse	Udgiftsområde i de finansielle overslag
24 0106	IOU	IOB ¹	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 5

¹ Ikke-opdelte bevillinger.

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgifternes art	Punkt		År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 og ff.	I alt
-----------------	-------	--	------	-------	-------	-------	-------	-----------------	-------

Driftsudgifter²

Forpligtelsesbevillinger (FB)	8.1	a							
Betalingsbevillinger (BB)		b							

Administrative udgifter inden for referencebeløbet³

Faglig og administrativ bistand – ATA (IOB)	8.2.4	c							
---	-------	---	--	--	--	--	--	--	--

SAMLET REFERENCEBELØB

Forpligtelsesbevillinger		a+c							
Betalingsbevillinger		b+c							

Administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet⁴

Personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IOB)	8.2.5	d	0,972						
Andre administrative udgifter end udgifter til personale-ressourcer og dermed forbundne udgifter, ikke medtaget i referencebeløbet (IOB)	8.2.6	e	0,200						

² Udgifter, som ikke henhører under kapitel xx 01 i afsnit xx.

³ Udgifter inden for artikel xx 01 04 i afsnit xx.

⁴ Udgifter henhørende under kapitel xx 01 undtagen artikel xx 01 04 og xx 01 05.

Samlede anslåede finansielle omkostninger ved foranstaltningen

FB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		a+c +d+ e	1,172						
BB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		b+c +d+ e	1,172						

Samfinansiering

Ingen

<i>i mio. EUR (tre decimaler)</i> Samfinansierende organ		År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n+5 og ff.	I alt
.....	f							
FB I ALT, inkl. samfinansiering	a+c+d +e+f							

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.
- Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.
- Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale⁵ (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger på indtægtssiden

- Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne
- Virkningerne er følgende:

Ingen.

⁵ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

i mio. EUR (1 decimal)

Budgetpost	Indtægter	Forud for foranstaltningen [År n-1]	Efter aktionens iværksættelse							
			[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁶		
	a) Indtægter i faste priser									
	b) Ændringer i indtægterne	Δ								

(Angiv hver relevant indtægtsbudgetpost og indsæt flere rækker i tabellen, hvis der er virkninger for flere budgetposter)

- 4.2. Personaleressourcer i fuldtidsækvivalenter (herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – se nærmere under punkt 8.2.1.

Årlige behov	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n+5 og ff.
Personaleressourcer i alt	9	9	9	9	9	

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

Baggrunden for forslaget er beskrevet i begrundelsen. I denne del af finansieringsoversigten anføres følgende supplerende oplysninger:

- 5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Forslagene om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 og (Euratom) nr. 1074/1999 blev vedtaget af Kommissionen den 10. februar 2004 efter evalueringsrapporten fra april 2003 over kontorets virksomhed og Romano Prodis indlæg i Europa-Parlamentet i september og november 2003.

I konklusionerne fra 22. december 2003 understregede Rådet ligeledes, hvor vigtigt det er at overholde reglerne om beskyttelse af grundlæggende rettigheder.

Efterfølgende vedtog Revisionsretten særberetning nr. 1/2005 om forvaltningen af kontoret, som indeholder en række henstillinger, samt udtalelse nr. 6/2005 om forslagene fra februar 2004.

Desuden afholdt Europa-Parlamentet den 12. og 13. juli 2005 en offentlig høring om styrkelsen af kontoret, og ved den lejlighed meddelte næstformanden Siim Kallas, at der ville komme et initiativ. Dette initiativ ventes om kort tid af den lovgivende instans.

⁶ Indsæt flere kolonner, hvis foranstaltningen varer længere end 6 år.

5.2 Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi

Der er forskellige aspekter i de ændrede forslag, som sigter mod at opnå en merværdi på fællesskabsplan i forhold til den nuværende situation, især:

- etablering af et samarbejde mellem institutionerne og Overvågningsudvalget (artikel 11a)
- udnævnelse af en høringskonsulent (artikel 14).

Forenelighed med finansforordningen (især artikel 13).

5.3. Mål, forventede resultater med dertil knyttede indikatorer for forslaget set i forbindelse med ABM-rammen

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

Angiv nedenfor, hvilken eller hvilke metoder⁹ der er valgt til gennemførelse af foranstaltningen.

X Central forvaltning

X direkte af Kommissionen

indirekte ved delegation til:

forvaltningsorganer

organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen

nationale organer/organer med forpligtelse til offentlig tjeneste

Fælles eller decentral forvaltning

med medlemsstaterne

med tredjelande

⁹ Hvis der angives flere metoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Relevante bemærkninger" i dette punkt.

Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)

Relevante bemærkninger:

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningssystem

Europa-Parlamentet og Rådet vil vurdere OLAF's situation i lyset af de fremtidige rapporter.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

6.2.2. Forholdsregler efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (konklusioner, der kan drages af lignende tidligere erfaringer)

Se punkt 5.1.

6.2.3. Regler for fremtidige evalueringer og deres hyppighed

Ud over de forpligtelser, som ikke er ændret ved disse forslag, aflægger høringskonsulenten regelmæssigt rapport om sine aktiviteter til Overvågningsudvalget, som i øvrigt regelmæssigt vil blive underrettet af kontorets generaldirektør om kontorets undersøgelsesvirksomhed.

7. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Gennemførelse i overensstemmelse med den ny finansforordning.

Anvendelse af forordning (EF) nr. 1073/1999.

8. RESSOURCER

8.1. Finansielle omkostninger i forbindelse med forslaget mål

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Beskrivelse af mål, foranstaltninger og aktiviteter/output	Type aktivitet/output	Gen. snit. omkostn.	År n		År n+1		År n+2		År n+3		År n+4		År n+5 ff.		I ALT	
			Antal aktiviteter/output	Samlede omkostninger	Antal aktiviteter/output	Samlede omkostninger	Antal aktiviteter/output	Samlede omkostninger	Antal aktiviteter/output	Samlede omkostninger	Antal aktiviteter/output	Samlede omkostninger	Antal aktiviteter/output	Samlede omkostninger	Antal aktiviteter/output	Samlede omkostninger
OPERATIONELT MÅL nr. 1 ⁸																
Foranstaltning 1.....																
- Output 1																
- Output 2																
Foranstaltning 2.....																
- Output 1																
Subtotal mål 1																

⁸ Som beskrevet under punkt 5.3.

OPERATIONELT MÅL nr. 2															
Foranstaltning 1															
- Output 1															
Subtotal mål 2															
OPERATIONELT MÅL nr. n															
Subtotal mål n															
SAMLEDE OM- KOSTNINGER															

8.2. Administrative udgifter

Behovet for personale og administrative ressourcer omfattes af bevillingen til det administrerende generaldirektorat inden for rammerne af den årlige bevillingsprocedure.

8.2.1. Personaleressourcer – antal og type

Stillingstyper		Personale til forvaltning af foranstaltningen ved brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (antal stillinger/fuldtidsækvivalenter)					
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte ⁹ (XX 01 01)	A*/AD	6	6	6	6	6	
	B*, C*/AST	2	2	2	2	2	
Personale, finansieres ¹⁰ art. XX 01 02	der over						
Andet personale, finansieres ¹¹ art. XX 01 04/05	der over	1	1	1	1	1	
I ALT		9	9	9	9	9	

Overvågningsudvalget råder for øjeblikket over 8 stillinger (3 A, 2 C, 3A.T) + en hjælpeansat.

8.2.2. Opgavebeskrivelse

Det forventes ikke for øjeblikket, at der skal afsættes yderligere ressourcer til høringskonsulentens opgaver.

⁹ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

¹⁰ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

¹¹ Udgifter, der er medtaget i referencebeløbet.

8.2.3. Kilde til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

(Hvis der er tale om mere end en kilde, angives antal stillinger fra hver kilde)

- Stillinger, der i øjeblikket er afsat til forvaltningen af programmer, og som skal erstattes eller forlænges
- Stillinger, der er forhåndsallokeret i forbindelse med APS/FBF-proceduren for år n
- Stillinger, hvorom der skal ansøges i forbindelse med den næste APS/FBF-procedure
- Stillinger, som skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for forvaltningstjenesten (intern omfordeling)
- Stillinger, der er nødvendige i år n, men ikke forudset i APS/FBF-proceduren for det pågældende år

8.2.4. Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (XX 01 04/05 – udgifter til administrativ forvaltning)

i mio. EUR (tre decimaler)

Budgetpost (nummer og betegnelse)	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.	I ALT
1. Teknisk og administrativ bistand (herunder personale-udgifter)							
Forvaltningsorganer ¹²							
Anden teknisk og administrativ bistand							
- intern							
- eksternt							
Teknisk og administrativ bistand i alt							

¹² Der skal henvises til den specifikke finansieringsoversigt for det eller de pågældende forvaltningsorganer.

8.2.5. Udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (tre decimaler)

Arten af personaleressourcer	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (XX 01 01)	0,864					
Personale finansieret over artikel XX 01 02 (hjælpeansatte, nationale eksperter, kontraktansatte osv.) (oplys budgetpost)	0,108					
Samlede udgifter til personale-ressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,972					

Beregning – *Tjenestemænd og midlertidigt ansatte*

Der henvises om fornødent til punkt 8.2.1.

$$9 \times 108\ 000 = 972\ 000$$

Beregning – *Personale, der finansieres over artikel XX 01 02*

Der henvises om fornødent til punkt 8.2.1.

8.2.6. Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.	I ALT
XX 01 02 11 01 – Tjenesterejser							
XX 01 02 11 02 – Møder og konferencer	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	
XX 01 02 11 03 - Udvalg ¹³							
XX 01 02 11 04 – Undersøgelser og høringer							
XX 01 02 11 05 - Informationssystemer							
2. Andre forvaltningsudgifter i alt (XX 01 02 11)							
3. Andre udgifter af administrativ karakter (angiv hvilke, herunder budgetpost)							
Administrative udgifter i alt, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)							

Beregning – *Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet*

Beregning for møderne i Overvågningsudvalget: 10 x 20 000 = 200 000

¹³ Oplys, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe det tilhører.